Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 177-ҳадис

177 - وَعَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى
اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَطَبَ احْمَرَّتْ عَيْنَاهُ، وَعَلَا
صَوْتُهُ، وَاشْتَدَّ غَضَبُهُ، حَتَّى كَأَنَّهُ مُنْذِرُ جَيْشٍ يَقُولُ :
«صَبَّحَكُمْ وَمَسَّاكُمْ » وَيقُولُ : «بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةَ
كَهَاتَيْنِ » وَيَقْرُنُ بَينَ إِصْبَعَيْهِ؛ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى،
وَيَقُولُ : «أَمَّا بَعْدُ : فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ،
وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ،
وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ » ثُمَّ
يقُولُ : «أَنَا أَوْلَى بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ، مَنْ تَرَكَ مَالاً
فَلأَهْلِهِ، وَمَنْ تَرَكَ دَيْناً أَوْ ضَيَاعاً، فَإِلَيَّ وعَلَيَّ .»
[رَوَاهُ مُسْلِمٌ . 867]

1. 177. Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам хутба қилганларида кўзлари қизариб, овозлари баландлаб, ғазаблари шиддатли тус оларди. Ҳатто «Олдингизга субҳидамдаёқ етиб келади! Олдингизга кечқурун етиб келади!» дея қўшиндан огоҳлантираётгандек бўлардилар. У зот икки бармоқларини – кўрсаткич ва ўрта бармоқларини жуфтлаб, **«Қиёмат билан мен мана шу иккисидек юборилдим»**, дердилар. У зот яна шундай дердилар: **«Аммо баъд: энг яхши сўз Аллоҳнинг Китобидир. Энг яхши ҳидоят Муҳаммаднинг ҳидоятидир. Ишларнинг ёмони бидъатдир. Ҳар бир бидъат залолатдир»**. Кейин яна шундай дер эдилар: **«Мен ҳар бир мўминга унинг ўзидан ҳам ҳақлироқман. Кимдан молҳол қолса, аҳлига бўлади. Кимдан қарз ёки қаровчисиз оила қолса менга, менинг зиммамгадир»**.

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI